

1851-03-26 Læstadius till domkapitlet ang. Adam Mudoslompolos
klagoskrift över väckelsen och prosten Læstadius

<sida1>

[<Ink. den 19 April 1851. / 33> [domkapitlets noteringar](#)]

Till Maxime Venerandum Consistorium

Uti skrifvelse af den 8de Februarii innevarande år, har Maxime Venerandum Consistorium infordrat min förklaring öfwer en, af förgångsmannen Adam Johansson Mudoslombolo, till Vålloflige Landshöfdinge Embetet i Piteå ingifven klagoskrift, daterad den 3^{dje} Martii 1849, deruti Mudoslombolo anfört klagomål, dels öfwer innehållet af mina Predikningar, som skola wara fulla af eld och svafvel,

<sida2>

äfwensom uti samma klagoskrift blifwit omförmält, att jag skall hafwa emottagit penningar, silfver m.m. samt att jag i allmänhet skall hafwa befordrat ett ohyggligt svärmeri såväl uti Karesuando som ock uti näst gränsande Församlingar. Likaledes har Maxime Venerandum Consistorium infordrat min förklaring öfwer en af pigan Sophia Ulrica Henriks dotter, genom dess målsmän till Contracts Prosten Salomon Antman ställd klagoskrift, deruti klaganden förmäler, att jag skall hafwa förvägrat henne undergående af hemlig Skrift, till hwilken klagoskrift Contracts Prosten Salomon Antman bifogadt egna anmärkningar.

Jag får till följe häraf i djupaste ödmjukhet förklara: 1mo hwad Mudoslombolos klagomål beträffar, att mina Predikningar icke innehålla mera "eld och svafwel", än den Heliga Skrift innehåller; att jag icke befordrat något svärmeri, utan en sedeförbättring, grundad på Christendom, samt att jag icke för egen räkning emottagit penningar, silfver eller andra waror; men väl har jag emottagit och redovisat de frivilliga gåfvor, som blifwit af allmogen gifna till Missions-Scholan, till nykterhetens befrämjande samt till de fattiga; och får jag sluteligen anmärka, att Mudoslombolo fortfar uti sitt påstående, att han icke anmodat någon att författa, den, uti hans namn, ingifna klagoskriften, ej heller satt sitt bomärke derunder.

2do Hwad angår pigan Sophia Ulrica Henriks dotter, får jag ödmjukast afgifwa den förklaring, att hon längesedan undergått hemlig Skrift, under den tid då vice Comministern Sjöding var förordnad att förestå Pastoralvården i Pajala: men de högtidliga bättringsloften, hwilka hon efter det föreskrifna formuläret i Handboken afgifwit, hafva ingenting verkat på hennes förbättring, enär hon sedermera återfallit i samma upp-

<sida3>

såtliga synd. Min afsigt var när denna qvinna, genom sin stjujfader [[styvfader?](#)] klockaren Tornberg lät anmäla sig till undergående af hemlig Skrift, icke att förvägra henne återgång till Församlingens gemenskap, utan att förmana henne till bättring och en sann ånger öfver sina synder; men som hon bemötte mina förmaningar med fräckhet och uppenbart religions förakt; så kunde jag icke med godt samvete upptaga henne uti Församlingens gemenskap, innan jag fått tillfälle, att vidare förmana

1851-03-26 Læstadius till domkapitlet ang. Adam Mudoslompolos
klagoskrift över väckelsen och prosten Læstadius

henne till bättring, i hwilken afsigt jag anmodade henne, att ännu en gång besöka mig. Men i stället för att infinna sig hos mig för att emottaga förmaningar till bättring, inställde hon sig hos några personer, hörande till det hederliga krögare sällskapet i Pajala, hwilka gáfwo henne det Christeliga rådet, att icke infinna sig hos sin Själasörjare för att emottaga förmaningar till bättring. Deremot uppmanades hon såväl af sin moder Maria Christina Tornberg som ock af förenämnde krögare, att anföra klagomål deröfver, att jag vägrade henne undergående af hemlig Skrift. Jag vågar slutligen hemställa till Maxime Venerandi Consistorii upplysta pröfning, huruvida Prestman må med godt samvete kunna upptaga fräcka och obotfärdiga syndare uti den Christeliga Församlingens gemenskap, utan föregående varningar och förmaningar till bättring.

Pajala och Kengis den 26te Mars 1851.

L. L. Læstadius.